

EL NOMBRE DEL SUBSTANTIU

El nombre indica si el substantiu és **singular o plural**.

Normes de formació del plural:

- ⇒ 1. La majoria de substantius formen el plural afegint una **-s** al singular:

ciutat, ciutats jove, joves

- ⇒ 2. Els substantius acabats en **-a** àtona fan el plural en **-es**:

dona, dones venda vendes

(Això comportarà, en alguns casos, unes alteracions ortogràfiques).

- ⇒ 3. La majoria de substantius acabats en vocal tònica fan el plural afegint **-ns**:

vi, vins germà, germans

- ⇒ 4. Els noms masculins aguts acabats en **-s, -ç, -x, -ix, -tx** formen el plural afegint **-os**:

discurs, discursos braç, braços
reflex, reflexos peix, peixos
despatx, despatxos

Hem de tenir en compte que un nombre considerable de mots que acaben en **-s** la dupliquen per la pronunciació:

gos, gossos pastís, pastissos

- ⇒ 5. Els substantius acabats en **-sc, -st, -xt, -ig** admeten **dobla forma de plural**:

disc, discos-discs gest, gestos, gests
text, textos-texts passeig, passejos-passeigs

- ⇒ 6. De vegades hi ha mots que són **invariables**:

dilluns, temps, globus, tipus, virus, llapis...